

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

له نيين عومره وهه -پره زای خوايان لبيت- ده لیت: پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- وازی له ووتنی ئەم نزایانه نه ده هیتنا له کاتی هاتنی به یانی وهاتنی ئیواره دا: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَتِي -أَوْ: عَوْرَاتِي- وَأَمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ قَوْفِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي»، واته: «خودايه داواي سه لامهت بوون وعافيه تت لیده کهم له دونيا وقيامه تدا، خودايه داواي لیبورده یی وسه لامهت وعافيه تت لیده کهم له ئاین ودونیا وخیزان ومالم، خودايه هه له وکه موکورتیه کانم بیوشه وترسه کانم پره وینه وه، وله پيشه وه وپشته وه وراست وچه پ وسهره وه بمپاریزه، وپه نا به گهره یی تو ده گرم له وهی که رو بجم به ناخی زه ویدا».

[صحيحه]

پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- هه رگیز وازی له م نزایانه نه ده هیتنا له کاتی هاتنی ئیواره وبه یانیدا: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ: خودايه داواي سه لامهت بوون وعافيه تت لیده کهم)؛ سه لامه تبوون له نه خویشی وکاره سات وناپه حه تیه کانی دونیا، هه روه ها سه لامه تبوون له شه هوهت وئاره زوو وفیتنه کانی دونیا، (فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ: له دونیا وقيامه تدا): له ئیستا وداها توودا. (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ: خودايه داواي لیبورده یی لیده کهم)؛ سپرینه وهی گونا هه کان ولینه پرسینه وه سه باره تیان، (وَالْعَافِيَةَ: و-داواي- سه لامهت وعافيه تت لیده کهم)؛ سه لامهت بوون له هه موو عیب وکه موکورتیه ک، (فِي دِينِي: له ئاینه کهم)؛ سه لامهت بیت له شیرک ویدعه وتاوان، (وَدُنْيَايَ: ودونیا کهم)؛ سه لامهت بیت له شهر وکاره سات وئازاره کان، (وَأَهْلِي: وخیزانه کیه م)؛ هاوسه ره کهم ومن داله کانم وخزمه کانم سه لامهت بن، (وَمَالِي: وماله کهم)؛ پاره وسامان وکاره کانم. (اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي: خودايه هه له وکه موکورتیه کانم بیوشه)؛ وئه وه هه له وعیب وکه موکورتی وکه مته رخمیه نه ی له مندا هه ن وله گونا هه کانم خویش به، (وَأَمِنْ رَوْعَاتِي: وترسه کانم پره وینه وه)؛ له گه ل توفین ویمه کانم. (اللَّهُمَّ احْفَظْنِي: خودايه بمپاریزه)؛ وبه لا وئازاره کانم لی دوور بخه ره وه، (مِنْ بَيْنِ يَدَيْ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ قَوْفِي: وله پيشه وه وپشته وه وراست وچه پ وسهره وه بمپاریزه)؛ داوا له خوی گهره ده کات بیاریزیت له هه موو ئاراسته کانه وه؛ چونکه به لا وکاره ساته کان له یه کیک له م ئاراستانه وه تووشی مرووف ده بن. (وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي: وپه نا به گهره یی تو ده گرم له وهی که رو بجم به ناخی زه ویدا)؛ ئەمیش بریتیه له گرتنی له نا کاو وتیا چوون له کاتی بی ئاگاییدا؛ رو چوونه به ناخی زه ویدا.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/5485>